

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Nr. 3259/2024

02 APR. 2024

Către: DOAMNA SILVIA - CLAUDIA MIHALCEA,
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data
de 28 martie 2024

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru modificarea art. 139 și art. 152 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ (Plx. 98/2024);*
2. *Propunerea legislativă pentru modificarea art. 10 alin. (5) din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică (Bp. 772/2023, Plx. 151/2024);*
3. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (Bp. 304/2023, Plx. 610/2023);*
4. *Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 227/2015 privind Codul Fiscal și pentru modificarea art. 76 din Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative (Bp. 770/2023, Plx. 187/2024);*
5. *Propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (Plx. 115/2024).*

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ*, inițiată de domnul deputat UDMR Kelemen Hunor împreună cu un grup de parlamentari UDMR (Plx. 115/2024).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul extinderii duratei mandatului aleșilor locali de la 4 la 5 ani.

Totodată, reglementarea privind noua durată a mandatului este propusă a se aplica începând cu alegerile autorităților administrației publice locale care se organizează în anul 2024.

II. Observații

1. Referitor la conținutul instrumentului de motivare a soluțiilor preconizate, menționăm că era necesară justificarea în *Expunerea de motive*, în mod punctual și temeinic, a soluțiilor normative propuse, cu redarea cerințelor care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi.

Menționăm faptul că soluția preconizată prin inițiativa legislativă ar

putea induce o disconcordanță între perioadele de mandat ale autorităților publice locale și cele ale Parlamentului și Guvernului. Această potențială desincronizare necesită evaluarea a două aspecte principale:

a) Impactul asupra colaborării instituționale, deoarece este necesară cooperarea dintre autoritățile administrației publice centrale și cele locale, în special în ceea ce privește derularea și implementarea proiectelor de dezvoltare.

b) Consecințele asupra elaborării bugetelor locale, în contextul impactului pe care îl va avea această diferență de mandat asupra procesului de formulare a bugetelor la nivel local.

Astfel, conform art. 25 litera g) din *Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare*, elaborarea proiectelor de bugete locale trebuie să se orienteze după programele de dezvoltare economico-socială pe termen lung ale unităților administrativ-teritoriale. Or, aceste programe trebuie să fie în concordanță cu politicile de dezvoltare adoptate la nivel național, regional, județean, zonal sau local, garantând astfel o aliniere strategică între diferitele niveluri de guvernare.

2. Din perspectiva *principiului securității juridice în materie electorală*, semnalăm că stabilitatea legislației constituie un element important al credibilității procesului electoral, iar modificarea frecventă a normelor pot dezorienta alegătorii.

În acest sens, *Codul bunelor practici în materie electorală* recomandă statelor asigurarea unei stabilități în ceea ce privește legislația în materie electorală, iar la paragraful 65 din *Raportul explicativ* se prevede că „*ceea ce trebuie evitat este nu atât modificarea sistemelor de scrutin - ele pot fi întotdeauna îmbunătățite -, ci modificarea lor frecventă sau cu puțin timp (mai puțin de un an) înainte de alegeri*”.

Astfel, precizăm că aceste recomandări, reținute și de Curtea Constituțională în jurisprudența sa constantă¹, nu pot fi ignorate, chiar dacă nu au caracter obligatoriu.

¹ Decizia nr. 51/2012 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru autoritățile administrației publice locale și a alegerilor pentru Camera Deputaților și Senat din anul 2012, precum și pentru modificarea și completarea titlului I al Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, Decizia nr. 334/2013 cu privire la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, Decizia nr. 150/2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2020 privind modificarea și completarea unor acte normative în materia alegerilor pentru Senat și Camera Deputaților, precum și unele măsuri pentru buna organizare și desfășurare a alegerilor parlamentare anticipate.

În jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional a reținut că instabilitatea legislativă în materie electorală, determinată de modificarea acestei legislații, s-a relevat a fi nu doar un factor de incertitudine juridică, ci și o cauză a deficiențelor acestei legislații, statuându-se totodată că este necesară menținerea unei stabilități a legilor în materie electorală, ca expresie a *principiului securității juridice* (*Decizia Curții Constituționale nr. 682/2012*²).

Cu privire la forța juridică a dispozițiilor *Codului bunelor practici în materie electorală*, în jurisprudența³ sa, Curtea Constituțională a statuat că, „*într-adevăr, acest act nu are un caracter obligatoriu, însă recomandările sale constituie coordonate ale unui scrutin democratic, în raport cu care statele care se caracterizează ca aparținând acestui tip de regim - pot manifesta opțiunea liberă în materie electorală, cu respectarea drepturilor fundamentale ale omului, în general, a dreptului de a fi ales și de a alege, în special*”.

În plus, instanța de contencios constituțional a reținut că „*aceste recomandări, nu pot fi ignorate, chiar dacă nu au caracter obligatoriu*”, iar „*caracterul de stat de drept democratic poate fi analizat și prin prisma recomandărilor elaborate în Liniile directoare ale Comisiei de la Veneția, care reprezintă reguli cu valoare de principiu și care constituie premisele necesare exercițiului oricărei democrații constituționale*”.

Față de cele expuse mai sus, apreciem că intervențiile legislative propuse la art. II, ce vizează intrarea în vigoare a prevederilor prezentei inițiative legislative începând cu mandatul autorităților administrației publice locale alese în anul 2024, au impact asupra organizării alegerilor și intervin cu mai puțin de un an înaintea desfășurării acestora, aspect ce pune în discuție necesitatea respectării *principiului general al stabilității juridice în materia electorală*, constituit ca o expresie a *principiului securității juridice*, consacrat prin art. 1 alin. (5) din *Constituția României, republicată*.

3. Totodată, arătăm și faptul că, prin *Decizia 240/2020*⁴, Curtea a

² asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii privind modificarea și completarea Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

³ A se vedea, spre exemplu, *Decizia nr. 51/2012, Decizia nr. 334/2013*.

⁴ referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2020 privind prelungirea mandatelor autorităților administrației publice locale cuprinse în perioada 2016-2020, unele măsuri pentru organizarea alegerilor locale din anul 2020, precum și modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2020.

reținut că „Dacă textul Constituției, în privința autorităților publice alese, a stabilit durata mandatului Parlamentului la 4 ani și al Președintelui României la 5 ani, nu a făcut același lucru în privința autorităților administrației publice locale, lăsând la latitudinea legiuitorului organic dimensionarea mandatelor acestora. Este axiomatic ca legiuitorul constituant nu a avut și nu putea să aibă în vedere alegerea autorităților administrației publice locale pe o perioadă nedefinită sau variabilă, ci pentru un mandat cu o durată temporală fixă, asigurând, astfel, caracterul periodic al alegerilor locale. Mai mult, atât art. 121 alin. (1), cât și art. 122 alin. (2) din Constituție, atunci când se referă la caracterul ales al autorităților administrației publice locale, în mod implicit, impun existența unei durate a mandatului acestora, asigurând, astfel, periodicitatea alegerilor”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Parlamentul va decide cu privire la oportunitatea adoptării acestei inițiative legislative.

Cu stimă,

Ion-Marcu CIOLACU

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Alfred-Robert SIMONIS
Președintele interimar al Camerei Deputaților